

Alueiden komitean lausunto aiheesta ”Asunnottomuuden torjunta”

(2011/C 15/08)

ALUEIDEN KOMITEA ANTAA SEURAAVAT SUOSITUKSET:

- Asunnottomuus on köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen äärimuoto, minkä vuoksi siihen täytyy kiinnittää nykyistä enemmän huomiota sosiaaliturvaa ja sosiaalista osallisuutta koskevassa EU:n strategiassa. Ei ole Euroopan unionin arvon mukaista, että asunnottomuutta on paljon. Köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalainen teemavuosi 2010 tarjoaa hyvän tilaisuuden jakaa tietoa tästä vakavasta ongelmasta, joka uhkaa pahentua talouskriisin takia. Ongelman ratkaisuehdotusten olisi tietenkin ulotuttava vuotta 2010 ja nykyistä kriisiä pidemmälle ja pyrittävä korjaamaan tilanne pitkällä aikavälillä.
- Komitea korostaa paikallis- ja alueviranomaisten tärkeää roolia asunnottomuuden määrätietoissa torjunnassa käytännön tasolla. Niillä on paitsi tosiasiallinen vastuu myös paljon kokemusta ja toimivia menetelmiä ja ohjelmia sekä varhaisvaiheen että lyhyen ja pitkän aikavälin toimien toteuttamiseksi. Tämä lisää tarvetta selkeyttää vastuunjako eri viranomaisten ja eri tasojen välillä. Tässä yhteydessä on syytä mainita myös, että asunnottomuus voi keskittyä maan tietyille alueille tai tiettyihin maihin. Sen vuoksi tarvitaan Euroopan tason ja kansallisia mekanismeja taloudellisen tuen antamiseksi alueille, joilla asunnottomuus on erityisen suurta, erityisesti alueellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden turvaamiseksi.

Esittelijä: Tore Hult (SE, PSE), Alingsåsın kunnanhallituksen varapuheenjohtaja

I ALUEIDEN KOMITEAN POLIITTISET SUOSITUKSET

Taustaa – lähtökohdat

1. Komitea muistuttaa, että taloudellista, sosiaalista ja alueellista koheesiota, joka kuuluu EU:n kulmakiviin, ei ole mahdollista saavuttaa, jos osalla EU:n väestöstä ei ole asuntoa eikä näin ollen mahdollisuutta henkilökohtaiseen ja ammatilliseen kehitykseen. AK korostaa, että asunnottomuus on erityisen vakavaa lapsille ja nuorille.

2. Asunnottomuus on köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen äärimuoto, minkä vuoksi siihen täytyy kiinnittää nykyistä enemmän huomiota sosiaaliturvaa ja sosiaalista osallisuutta koskevassa EU:n strategiassa. Ei ole Euroopan unionin arvon mukaista, että asunnottomuutta on paljon. Köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalainen teemavuosi 2010 tarjoaa hyvän tilaisuuden jakaa tietoa tästä vakavasta ongelmasta, joka uhkaa pahentua talouskriisin takia. Ongelman ratkaisuehdotusten olisi tietenkin ulotuttava vuotta 2010 ja nykyistä kriisiä pidemmälle ja pyrittävä korjaamaan tilanne pitkällä aikavälillä.

3. Lähtökohtana tulee olla, että ongelma on EU:n jäsenvaltioiden yhteinen. Asunnottomuutta esiintyy ihmisten koulutustasosta ja kulttuuriryhmään kuulumisesta tai aiemmasta taloudellista asemasta riippumatta ja kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Sen vuoksi tarvitaan yhteisiä toimia asunnottomuuden ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi.

4. Asunnottomuus aiheuttaa suuria henkilökohtaisia tragedioita ja on myös yhteiskunnalle huomattavan kallista. Jos asunnottomien määrää saadaan vähennettyä, myös yhteiskunnalliset kustannukset pienenevät, samalla kun useammat osallistuvat yhteiskunnan toimintaan ja siten Euroopan kehittämiseen.

5. Komitea tähdentää, että asunnottomuus aiheutuu yhteisesti vaikuttavista olosuhteista ja että sen vuoksi sitä ei saa tarkastella yksinomaan yksilökohtaisten olosuhteiden aiheuttamana.

6. Komitea painottaa, että asunnottomuus johtuu monista tekijöistä. Niitä ovat mm. kohtuuhintaisten asuntojen puute, matalapalkkatyö, päihteiden väärinkäyttö, päihdehuollon puutteet, mielenterveyden ongelmat ja sairaudet, perheväkivalta, työttömyys, ihmissuhdeongelmat, köyhyys, vankilasta vapautuminen ja paluu yhteiskuntaan sekä julkisen tuen muutokset ja leikkaukset. Erityisen tärkeää on, miten kiinteistönomistajat suhtautuvat

asunnottomiin ja miten paljon he voivat edistää asunnon löytämistä. Pyrkimysten onnistuminen edellyttää sen vuoksi koordinointia ja useita muita toimia.

7. Komitean näkemyksen mukaan on tarpeen hankkia huomattavasti lisätietoa asunnottomuuden syistä ja sen jatkumiseen vaikuttavista mekanismeista. Tällaiset tiedot luovat perustan tehokkaille politiikan eri osa-alueilla toteutettaville toimille.

8. Komitea suhtautuu asunnottomuuteen hyvin vakavasti ja katsoo, että toimia tarvitaan useilla tasoilla. Osa niistä on ennalta ehkäiseviä ja osa tietoa lisääviä toimia. Lisäksi tarvitaan asuntorakentamiseen kannustavia toimia.

9. Komitea korostaa paikallis- ja alueviranomaisten tärkeää roolia asunnottomuuden määrätietoissa torjunnassa käytännön tasolla. Niillä on paitsi tosiasiallinen vastuu myös paljon kokemusta ja toimivia menetelmiä ja ohjelmia sekä varhaisvaiheen että lyhyen ja pitkän aikavälin toimien toteuttamiseksi. Tämä lisää tarvetta selkeyttää vastuunjako eri viranomaisten ja eri tasojen välillä. Tässä yhteydessä on syytä mainita myös, että asunnottomuus voi keskittyä maan tietyille alueille tai tiettyihin maihin. Sen vuoksi tarvitaan Euroopan tason ja kansallisia mekanismeja taloudellisen tuen antamiseksi alueille, joilla asunnottomuus on erityisen suurta, erityisesti alueellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden turvaamiseksi.

10. Komitea katsoo, että kattava asunnottomuusstrategia edellyttää, että EU:n toimielimet tukevat nykyistä aktiivisemmin kehitystä ja seuraavat toteutettuja toimia. Tämä ei sulje pois sitä, että toissijaisuusperiaatetta tulee noudattaa ja että paikallis- ja alueviranomaisten ratkaiseva rooli tulee tunnustaa.

11. Komitea toteaa kansainvälisten julistusten ja kansallisten lakien todistavan yhä suuremmasta halusta lisätä tietoisuutta asunnottomuudesta, joka on merkittävä yhteiskunnallinen ongelma. Monissa maissa oikeus asuntoon on kirjattu valtiosääntöön.

12. Monet edellä kuvatuista ehdotuksista ja toimista perustuvat tähän tärkeään yhteiseen lähtökohtaan ja jo olemassa oleviin puitteisiin. Tämä merkitsee, että asunnottomuutta koskevat tärkeimmät kysymykset voidaan ratkaista ilman uutta lainsäädäntöä.

13. Asunnottomuudelle ei ole olemassa yhteistä unionitasaista määritelmää, minkä vuoksi komitea kehottaa jäsenvaltioita käyttämään, niin paljon kuin mahdollista, ETHOS-typologiaa (*European Typology of Homelessness and Housing Exclusion*). Se antaa mahdollisuuden vertailla tilannetta jäsenvaltioiden kesken ja eri aloitteiden tuloksia. Määritelmän mukaan asunnottomia ovat

— *kadulla asuvat* (ulkona yöpyvät)

— *ilman asuntoa olevat* (asunnottomille tarkoitettu tilapäinen asuminen, yömajoissa yöpyminen, muu tiettyjen ryhmien kollektiiviasuminen, tuettu asuminen, valvottu asuminen jne.)

— *epävarmoissa asunto-oloissa asuvat* (asunnossa ilman luotettava jälleenvuokraussopimusta asuvat tai asuntopulan vuoksi sukulaisten tai ystävien luona asuvat)

— *puutteellisissa asunnoissa asuvat* (hökkeleissä asuvat, vailla saniteettitiloja olevissa tai valtion lainsäädännön mukaan asumiskelvottomissa asunnoissa asuvat sekä kesäasumiseen tarkoitetuissa asuntovau nuiissa tai leirintäalueen majoissa asuvat sekä ahtaasti asuvat).

14. Komitea katsoo, että asunnottomuuden torjunnan on kuuluttava EU:n sosiaalista osallisuutta edistävän politiikan painopistealoihin, varsinkin koska sosiaalisen suojelun komitea asetti asunnottomuuden ja asuntomarkkinoilta syrjäytymisen vuoden 2009 teemaksi. Olkoon erityisesti vuosi 2010, joka on köyhyyden vastainen EU:n teemavuosi, myös lähtölaukaus syrjäytyneisyyden äärimuodon eli asunnottomuuden torjunnan tehostamiselle.

15. Hyvälaatuiset ja kohtuuhintaiset asunnot ovat henkilökohtainen perushyödyke ja oikeus. Sen vuoksi jäsenvaltioiden on tehtävä kaikki mahdollinen ja ryhdyttävä kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin auttaakseen kaikkia henkilöitä, joilla kansallisen lainsäädännön mukaan siihen on oikeus, saamaan asunto.

16. Asunnottomuuden ilmeisten yksilökohtaisen sosiaalisten seurausten lisäksi on tarpeen ottaa huomioon asunnon ja työn löytämisestä saatavat yhteiskunnallistaloudelliset hyödyt.

17. Komitea kiinnittää huomiota niihin välittömiin ja välillisiin kustannuksiin, joita asunnottomuudesta aiheutuu jäsenvaltioiden paikallis- ja alueviranomaisille. Niillä välittömällä kustannuksilla, joita aiheutuu asunnottomuuden vuoksi erityisten tai yleisten resurssien käyttöön ottamisesta, on tietysti mitä suurin merkitys. Lisäksi se merkitsee myös palkkatyöstä saatavien verotulojen menetystä. Kaiken kaikkiaan asunnottomuus hidastaa talouskehitystä useissa maissa ja sellaisen pitkällä aikavälillä kestävänsä yhteiskunnan luomista, jota kuvataan muun muassa Eurooppa 2020 -strategiassa.

18. Saatavilla olevat tiedot taloudellisista seurauksista puoltavat ennalta ehkäiseviä ohjelmia, joiden kustannukset ovat hyvin pienet verrattuna asunnottomuuden kokonaiskustannuksiin.

Alueiden komitean suositukset

19. Komitea katsoo, että jäsenvaltioiden tulee tunnustaa tämän yhteiskunnallisen ongelman merkitys ja että tehtävää työtä tulee jatkaa ja lujittaa. Asunnottomuuden torjunnan onnistumisen perustava edellytys on kaikkien asianomaisten tasojen (paikallis-, alue-, valtio- ja valtioidenvälinen taso) toimien koordinointi.

20. Komitea katsoo, että asunnottomuuden torjunnan suurin vaikeus liittyy siihen tarvittavien politiikkojen moninaisuuteen sekä siihen, että toimivalta on jaettu eri viranomaisten kesken. Jotta asunnottomuuden torjunta olisi tuloksekasta, siihen olisi kiinnitettävä tehokkaasti huomiota muun muassa kaupunkisuunnittelupolitiikassa, asuntorakentamisessa, sosiaalipolitiikassa, työllistämisen sekä terveydenhuollossa, mielenterveyspalvelut mukaan luettuina. On siis tarpeen rohkaista asumisen rahoituksesta, rakennuslupien myöntämisestä ja sosiaalituista vastaavia viranomaisia toteuttamaan sopimuksiin ja aluesuunnitteluun liittyviä toimia.

21. Komitea tähdentää, että tilanteen parantamiseksi täytyy kiinnittää huomiota sekä ennalta ehkäisevään että lyhyen ja pitkän aikavälin työhön.

22. Komitea katsoo, että käytettävissä olevat tiedot asunnottomuuden syistä eivät anna riittävää pohjaa kehittää toimintalinjoja, joissa otetaan kattavasti huomioon se, että asunnottomien ryhmä on erittäin heterogeeninen ja että ihmiset voivat päätyä kadulle hyvin monien eri tekijöiden vuoksi. Lisäksi menettelyt, joilla näistä väestöryhmistä huolehditaan, merkitsevät usein sitä, että ihmiset luokitellaan keinotekoisin ryhmiin sen mukaan, minkä järjestelmän piiriin he kuuluvat. Tämä puute haittaa asunnottomien mahdollisuuksia osallistua aktiivisesti yhteiskuntaelämään.

23. Alueiden komitea katsoo, että asianmukaisten ratkaisujen löytämiseksi on luovuttava edellä kuvaillusta suhtautumistavasta ja siirryttävä humaaniin ja yksilölliseen lähestymistapaan, joka perustuu kunkin ihmisen omiin elämänvaiheisiin. Tällainen lähestymistapa edellyttää, että toimet asunnottomuuden torjumiseksi toteutetaan mahdollisimman lähellä niitä, joita ne koskevat. Näin ollen paikallis- ja alueyhteisöillä on asiassa keskeinen rooli.

24. Alueiden komitean mielestä tilastollisia välineitä on syytä kehittää ja optimoida. Tilastotietojen harmonisointia Euroopan tasolla on edistettävä jatkamalla ETHOS-luokittelun yhteydessä aloitettuja toimia ja yleisemmin tukemalla eri jäsenvaltioiden keskinäisiä vertailevia lähestymistapoja. Lisäksi on edistettävä nykyisten välineiden uudistamista yksilöllisiin elämänvaiheisiin perustuvien lähestymistapojen hyväksi, jotta voidaan ottaa huomioon asunnottomuuteen ja sen toistumiseen johtaneet syyt sekä tekijät, joiden ansiosta kierre on saatu lopullisesti katkaistua.

25. Komitea kehottaa paikallis- ja alueviranomaisia tekemään eri aloilla tiivistä yhteistyötä ja koordinoimaan eri elinten toimintaa, jotta voidaan parantaa toteutettavia toimia ja tehostaa asunnottomuuden torjunnan jatkotoimia. Koska lyhytaikaiset tai tapauskohtaiset toimenpiteet eivät riitä, alalla tarvitaan paikallisia ja alueviranomaisten pitkäjänteistä yhteistyötä sekä pitkän aikavälin strategioita, jotta ne voivat yhdessä poistaa ongelman ja sen syyt.

26. Monissa jäsenvaltioissa ei ole luotettavia virallisia tietoja asunnottomuuden laajuudesta eikä tuloksekkaista toimista asunnottomuuden torjumiseksi. Alueiden komitea kehottaa jäsenvaltioita luomaan EU:n yhteistyön avulla kattavan ja yhtenäisen asunnottomuusstrategian ja huolehtimaan sen jälkeen siitä, että strategia saa onnistumiseen tarvittavan kansallisen muodon.

27. Oma asunto on henkilökohtainen perushyödyke ja perusedellytys sille, että ihminen saa jalansijan yhteiskunnassa ja työmarkkinoilla. Alueiden komitea kehottaa sen vuoksi komissiota pohtimaan tarkemmin oikeutta asianmukaisiin asumisoloihin ja oikeuden muotoilua.

28. Komitea katsoo, että asunnottomuuden torjumiseksi tarvitaan tehokkaita toimia. Yhteinen asunnottomuutta vastustava poliittinen kannanotto on tarpeen perustaksi tulevalle työlle. Muutoin on olemassa vaara, että toimet ovat hajanaisia eikä niiden tarpeellisesta koordinoinnista huolehdita. Jo nyt monissa kunnissa ja monilla alueilla tehtävää työtä tulee kehittää ja tehdä tunnetuksi. Asunnottomuuden torjumiseksi tarvitaan valtiotasoisia ja kansainvälisiä malleja ja menetelmiä. Myös yleisluonteiset toimet keskustelun herättämiseksi ja suuren yleisön tietoisuuden parantamiseksi ovat hyvin tärkeitä yhteisissä ponnisteluissa.

29. Komitean näkemyksen mukaan on hyvin tärkeää, että yhteiskunnassa vastustetaan käsitystä, jonka mukaan asunnottomuus riippuu vain ihmisestä itsestään. On tuotava esiin monivaihteisempi kuva asunnottomuuden syistä sekä tutkittava ja analysoitava asunnottomuuden vaikutuksia, eli mitä se loppujen lopuksi tulee yhteiskunnalle maksamaan. Sen vuoksi komission on syytä ryhtyä toimiin tällaisen vivahteikkaamman kuvan luomiseksi.

30. Komitea kehottaa paikallis- ja alueviranomaisia pitämään oikeutta asuntoon henkilökohtaisena perushyödykkeenä ja osallistumaan asunnottomuuden syiden, seurauksien ja kustannuksien selvittämiseen. Ilmiötä koskevasta kattavammasta tiedosta tulee toimien ja ennalta ehkäisevän työn perusta, jonka ansiosta voidaan arvioida, ovatko toteutetut toimet myös olleet tehokkaita.

31. Komitea katsoo, että tähän mennessä hankittua tietoa levitetään tehottomasti ja että viranomaiset hyödyntävät sitä huonosti. Onkin syytä laatia nykyistä strategisempi suunnitelma tiedon oikeantasoiseksi levittämiseksi.

32. Asunnottomuuden torjunnan taloudellista argumenttia tulee vielä kehittää edelleen. Tulevina vuosina tulisi asiaa voida

tarkastella useissa raporteissa. Entistä kattavampi tieto voi sitten olla tulevan työn pohjana.

33. Komitea ehdottaa, että EU-tasolla otetaan käyttöön pitkän aikavälin järjestelmä hyvien menetelmien kartoittamiseksi. Komitea painottaa voimakkaasti tarvetta vaihtaa hyviä käytänteitä paikallis- ja alueviranomaisten välillä tietoisuuden lisäämisen, ennalta ehkäisevien toimien, henkilökunnan koulutuksen ja asunnottomien eri ryhmille eriytetysti tarjottavan tuen aloilla.

34. Komitea suhtautuu hyvin myönteisesti paikallis- ja alueviranomaisten tekemiin aloitteisiin ja toteuttamiin hankkeisiin asunnottomuuden torjumiseksi, mutta toteaa samalla, että hyvien käytänteiden keskinäistä vaihtoa täytyy tiivistää. Se voidaan toteuttaa laadukkaalla vaihto-ohjelmalla, johon voivat osallistua suoraan asunnottomuusongelman kanssa eri jäsenvaltioissa työskentelevät. Tällaiselle vaihto-ohjelmalle täytyy osoittaa tarpeeksi taloudellisia resursseja, ja siitä voitaisiin kehittää vaihtotoiminnan uusi muoto unionissa.

35. Komitea painottaa tarvetta saada parempi käsitys asunnottomuuden laajuudesta ja rakenteesta EU:ssa. Esimerkiksi voisi olla arvokasta hankkia tietoja, jotka on luokiteltu ihmisten sukupuolen, iän, kansalaisuuden, sosiaalisten olojen ja muiden tärkeiden osoittimien mukaan. Ilman näitä tietoja on vaikea luoda asunnottomuuden ongelman ratkaisemiseksi tarvittavia taloudellisia ja yhteiskunnallisia strategioita. Komitea suosittaa, että tilastot perustetaan FEANTSAN hyväksymään asunnottomuuden määritelmään. Komitea edellyttää, että komissiolle annetaan kiiireesti tämä tehtävä.

36. Komitea katsoo, että asunnottomuus, joka kohdistuu henkilökohtaiseen perushyödykkeeseen, loukkaa ihmisen perusoikeuksia ja yksilön ihmisoikeutta ja oikeutta voida päättää elämästään. Asunnottomuus on vakavinta ensi sijassa lapsille, jotka harvoin pystyvät vaikuttamaan omaan tilanteeseensa. Sen vuoksi komission on syytä selvittää, millä edellytyksillä jäsenvaltiot voivat antaa valtiotasoisesti jonkinlaisen takuun siitä, miten alle 18-vuotiaiden lasten asunnottomuusongelma ratkaistaan. Lisäksi on arvioitava, onko myös vammaisten syytä kuulua näiden toimenpiteiden piiriin.

37. Ei voi liikaa korostaa, että asunnon puuttuminen on ongelma itsessään. *Housing First* -kokeilun hyviin tuloksiin täytyy kiinnittää nykyistä enemmän huomiota, ymmärtäen, että asunnon tarjoamiseen on liitettävä asunnottoman tukeminen. Tukea tarvitaan asunnottomien elämäntilanteeseen liittyvien muiden ongelmien ratkaisemiseksi.

38. Erityisesti on panostettava kiinteistönomistajiin ja heille on tiedotettava aiheesta. Asunnottomuuden torjunnan tulee perustua yhteiseen käsitykseen jokaisen ihmisarvosta ja yksilön halusta parantaa elämäntilannettaan ja osallistua yhteiskunnan kehittämiseen. Kiinteistönomistajilla on erityisen tärkeä rooli asuntopulan ehkäisemisessä. On voitava luoda erityiskannustimia asuntojen saamiseksi asunnottomien käyttöön.

39. Komitea tähdentää, että on tarpeen kiinnittää nykyistä enemmän huomiota asunnottomuuskysymysten kanssa työskentelevien koulutukseen ja ammattipätevyyden parantamiseen. Maissa, joissa koulussa, oikeuslaitoksessa, terveydenhuollossa, psykologian alalla sekä sosiaalitoimissa ja poliisivoimissa työskentelevät ovat saaneet erityiskoulutusta, on edistytty huomattavasti asunnottomuuden varhaisvaiheen torjumisessa. Valmisteltaessa rakennerahastojen seuraavaa kautta on osoitettava nykyistä enemmän resursseja tähän työhön.

40. Komitea painottaa paikallis- ja alueviranomaisten ennalta ehkäisevän työn merkitystä, mutta on myös löydettävä lyhyen aikavälin ratkaisuja. Asunnottomalle täytyy voida tarjota tilapäinen asunto. Ei kuitenkaan ole hyväksyttävää, että asunnottomat jäävät pysyvästi asumaan yömajoihin. Tietyt maat ovat hyväksyneet strategian, jolla pyritään sulkemaan kaikki asunnottomien yleiset yömajat. Sen sijaan asunnottomille tarjotaan viipymättä heidän tarpeisiinsa räätälöityjä ratkaisuja. Häätöjen estäminen on tässä ratkaisevan tärkeää.

41. Paikallis- ja alueviranomaisten täytyy tukea nykyistä paremmin yhteiskunnan vapaaehtoisvoimia. Asunnottomuus on rakenteellinen ja poliittinen ongelma, joka edellyttää kaikkien viranomaisten sitoumusta, mutta vapaaehtois sektorilla on tärkeä tehtävä. Tulee pohtia, miten unioni voi edistää vapaaehtoisvoimien roolin vahvistamista. Tulisi myös käyttää hyväksi Euroopan vapaaehtoistyön teemavuoden 2011 tarjoamat mahdollisuudet lisätä tietoisuutta tästä tärkeästä asiasta sekä tutkia uusia yhteistyömuotoja vapaaehtoisjärjestöjen kanssa.

42. Komitea ehdottaa, että EU-tasolla otetaan käyttöön erityisiä taloudellisia ohjelmia, joilla pyritään vahvistamaan valtiotasoisia ja paikallisia/alueellisia toimia asunnottomuuden torjumiseksi ja joilla pyritään myös kehittämään laatuksia. Kokemustenvaihtoon on kannustettava, jotta voidaan optimoida vaikutukset ja resurssien hyödyntäminen. Komitea suosittaa

sen vuoksi, että unionin tulevissa rahastoissa otetaan entistä paremmin huomioon myös nämä kysymykset.

43. Komitea ehdottaa, että paikallis- ja aluetasolla annetaan mahdollisuus laatia ohjelmia asunnottomien integroimiseksi yhteiskunta- ja työelämään luomalla työnantajille kannustinrakenneita asunnottomien työllistämiseksi. Samalla tavalla paikallis- ja aluetaso voivat edistää integroitumista sellaisten koulutustoi-
mien avulla, joilla autetaan asunnottomia löytämään paikkansa yhteiskunnassa. Alalla jo saaduista hyvistä kokemuksista tulee levittää tietoa nykyistä tehokkaammin.

44. Asunnottomuudesta tiedottaminen tulee toteuttaa nykyistä jäsennellymmin.

45. Komitea ehdottaa, että perustetaan eurooppalainen asunnottomuuskeskus, joka olisi nyt puuttuva koordinoiva elin. Sen tärkein tehtävä olisi koordinointi, mutta se edistäisi myös tietojenvaihtoa ja yhteisiä strategioita. Komitea kehottaa Euroopan komissiota selvittämään mahdollisuuksia perustaa tällainen elin, jonka vastuulla olisi myös kartoittaa asunnottomien tilannetta jäsenvaltioissa. Keskuksen tehtävänä tulee olla uudistusten koordinointi ja tukeminen jäsenvaltioissa muun muassa vaihtamalla parhaita käytänteitä. Yhteisötason toimet voivat synnyttää todellista lisäarvoa varsinkin silloin, kun käytetään avointa koordinoitimenetelmää sosiaalisen suojelun ja sosiaalisen osallisuuden edistämiseen.

46. Komitea katsoo, että naisten asunnottomuus lisääntyy jatkuvasti ja että asunnottomien naisten erityinen haavoittuvuus on otettava huomioon yhteiskunnallis-taloudellisten ja työelämää koskevien näkökohtien osalta sekä siltä osin kuin kyse on palveluiden saatavuuteen edelleen liittyvistä ongelmista. Jäsenvaltioiden on kiinnitettävä tähän kysymykseen erityistä huomiota.

Bryssel 6. lokakuuta 2010

*Alueiden komitean
puheenjohtaja*

Mercedes BRESSO